

Datum van inontvangstneming : 17/06/2020

Zaak C-166/20

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

22 april 2020

Verwijzende rechter:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

8 april 2020

Verzoekende partij:

BB

Verwerende partij:

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija (ministerie van volksgezondheid van de Republiek Litouwen)

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Geschil over de weigering om verzoekster te erkennen als een gekwalificeerde apotheker, omdat haar beroepskwalificaties mogelijkterwijs in meerdere lidstaten van de Europese Unie zijn verworven.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

De uitlegging en de toepassing in deze zaak van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (hierna: „richtlijn 2005/36/EG”), van de artikelen 45 en 49 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”), en van artikel 15 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”). Artikel 267, derde alinea, VWEU.

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 10, onder b), van richtlijn 2005/36/EG, gelet op het doel van deze richtlijn zoals dit is vastgesteld in artikel 1 ervan, aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is in een situatie waarin een persoon geen opleidingstitel heeft verworven omdat hij mogelijkserwijs in meerdere lidstaten van de Europese Unie – in plaats van in één enkele lidstaat – aan de voor het verwerven van de desbetreffende beroepskwalificaties gestelde eisen heeft voldaan? Moet hoofdstuk I („Algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels”) van titel III van richtlijn 2005/36/EG in een dergelijke situatie, waarin een persoon geen opleidingstitel heeft verworven omdat hij mogelijkserwijs in meerdere lidstaten van de Europese Unie – in plaats van in één enkele lidstaat – aan de voor het verwerven van de desbetreffende beroepskwalificaties gestelde eisen heeft voldaan, aldus worden uitgelegd dat de instelling die de kwalificaties erkent ertoe gehouden is de inhoud te beoordelen van alle door de betrokken persoon overgelegde documenten waaruit die beroepskwalificaties kunnen blijken en na te gaan of deze beantwoorden aan de eisen die in de ontvangende lidstaat voor het verwerven van de desbetreffende beroepskwalificaties worden gesteld, alsook om indien nodig compenserende maatregelen op te leggen?

2. Moeten de artikelen 45 en 49 VWEU en artikel 15 van het Handvest, in een situatie zoals die in de onderhavige zaak, waarin de aanvrager wellicht heeft voldaan aan de eisen die worden gesteld voor het verwerven van de beroepskwalificaties van apotheker in de zin van artikel 44 van afdeling 7 van hoofdstuk III, van richtlijn 2005/36/EG maar waarin hij in meerdere lidstaten van de Europese Unie in plaats van in één enkele lidstaat aan die eisen heeft voldaan en hij derhalve niet in het bezit is van de in punt 5.6.2 van bijlage V bij richtlijn 2005/36/EG vermelde opleidingstitel, aldus worden uitgelegd dat de bevoegde autoriteiten van de ontvangende lidstaat ertoe gehouden zijn de beroepsopleiding van de aanvrager te beoordelen en deze te vergelijken met de in deze ontvangende lidstaat vereiste beroepsopleiding, de inhoud te beoordelen van de overgelegde documenten waaruit die beroepskwalificaties kunnen blijken en na te gaan of deze beantwoorden aan de eisen die in de ontvangende lidstaat voor het verwerven van de desbetreffende beroepskwalificaties worden gesteld, alsook om indien nodig compenserende maatregelen op te leggen?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 45, leden 1 tot en met 3, en artikel 49 VWEU.

Artikel 15, leden 1 en 2, van het Handvest.

Artikel 1, artikel 3, lid 1, onder c), artikel 10, onder b), de artikelen 11, 13, 14, 21, 24 en 44, en bijlage V, punt 5.6.2, van richtlijn 2005/36/EG.

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Artikel 1, lid 1, van de Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo (wet van de Republiek Litouwen betreffende de erkenning van gereguleerde beroepskwalificaties), in de versie die van kracht is sinds 31 januari 2014 (hierna: „wet”), bepaalt het volgende:

„1. Bij deze wet worden de beginselen en methoden vastgesteld voor de erkenning van in de EU, de EER en de Zwitserse Bondsstaat *verworven* beroepskwalificaties van onderdanen van lidstaten van de Europese Unie (hierna: ‚EU’), onderdanen van landen van de Europese Economische Ruimte (hierna: ‚EER’) en onderdanen van de Zwitserse Bondsstaat, wordt administratieve samenwerking tot stand gebracht en worden waarborgen geboden opdat personen die beroepskwalificaties hebben verworven *in een andere lidstaat* dezelfde rechten hebben als onderdanen van de Republiek Litouwen om als zelfstandige of als werknemer een gereguleerd beroep uit te oefenen in de Republiek Litouwen.”

Artikel 10 („Toepassingsgebied van het algemene stelsel voor de erkenning van opleidingstitels”), van die wet bepaalt in punt 2 ervan het volgende:

„De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op alle gereguleerde beroepen met uitzondering van de in deel III, hoofdstukken II en III van deze wet genoemde beroepen [en] in de gevallen waarin een persoon om bijzondere en uitzonderlijke redenen niet voldoet aan de in die hoofdstukken opgenomen voorwaarden:

[...]

(2) voor artsen met een basisopleiding, medisch specialisten, verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, tandartsen, dierenartsen, verloskundigen, apothekers en architecten, wanneer de betrokkene niet voldoet aan de eisen inzake daadwerkelijke en wettige beroepsuitoefening bedoeld in de artikelen 19, 23, 29, 33, 35, 39 en 45 van deze wet”.

Besluit nr. V-802 van de minister van Onderwijs en Wetenschappen van de Republiek Litouwen van 23 juli 2015, met het opschrift „Goedkeuring van de beschrijving van het studiegebied farmacie” (hierna: „besluit nr. V-802”), bepaalt het volgende:

„3. Studieprogramma’s op het gebied van farmacie kunnen aan hogescholen worden aangeboden als een professioneel baccalaureaat (eerste studiecycclus) of aan universiteiten als de volledige desbetreffende opleiding (geïntegreerde studie).

[...]

11. Het geïntegreerde studieprogramma op het gebied van farmacie betreft een basisopleiding, na voltooiing waarvan het masterdiploma farmacie en de kwalificatie in farmacie worden toegekend. Het masterdiploma farmacie geldt als bewijs dat de houder voorbereid is om farmaceutische activiteiten uit te oefenen, wetenschappelijk onderzoek te verrichten en een doctoraatsopleiding te volgen in een gekozen specialisme.

[...]

14. De opleidingstitel van apotheker bevestigt dat de betrokkene een opleiding tot apotheker van ten minste vijf jaar heeft voltooid, waarvoor de volgende minimumeisen gelden:

14.1. een theoretisch/praktische opleiding van vier jaar in de vorm van een voltijdse studie aan een universiteit of gelijkwaardige instelling voor hoger onderwijs of onder toezicht van een universiteit;

14.2. een stage van zes maanden in een apotheek die toegankelijk is voor het publiek of in een ziekenhuisapotheek, onder toezicht van de persoon die verantwoordelijk is voor de farmaceutische activiteiten.”

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Verzoekster heeft een farmacieopleiding van vier jaar voltooid aan de University of Huddersfield (Verenigd Koninkrijk), waarbij zij op 18 juli 2013 haar masterdiploma farmacie heeft behaald. Zij heeft ook een stage van zes maanden in een apotheek gedaan, die positief werd beoordeeld en waarvoor een attest werd afgegeven.
- 2 Voor het verwerven van kwalificaties in farmacie in het Verenigd Koninkrijk is een academische opleiding vereist, meer bepaald een universitaire opleiding van vier jaar, en een beroepsstage van twaalf maanden in een apotheek. Wegens moeilijke persoonlijke omstandigheden is verzoekster moeten terugkeren naar Litouwen, waardoor zij haar stageperiode niet heeft voltooid in een apotheek in het Verenigd Koninkrijk.
- 3 Op 23 juli 2014 heeft het Studijų kokybės vertinimo centras (Centrum voor kwaliteitsbeoordeling in het hoger onderwijs, Litouwen) aan verzoekster een certificaat van academische erkenning van kwalificaties afgegeven en heeft het beslist haar diploma te erkennen als gelijkwaardig aan het masterdiploma dat wordt toegekend na de voltooiing van een geïntegreerde farmacieopleiding in de Republiek Litouwen. Het heeft daarbij echter aangetekend dat het certificaat geen professionele erkenning van de kwalificaties inhield, aangezien die erkenning enkel kon worden verleend door de bevoegde instelling, te weten verweerder.
- 4 Op 6 augustus 2014 heeft verzoekster bij verweerder een aanvraag ingediend voor de professionele erkenning van haar kwalificaties. Verweerder heeft verklaard dat

uit verzoeksters documenten bleek dat zij een academische opleiding had gevolgd, maar niet dat zij over beroepskwalificaties beschikte, en dat het niet duidelijk was waar de resterende zes maanden stage moesten worden gelopen (in Litouwen of in het Verenigd Koninkrijk).

- 5 In september 2014 heeft verzoekster met de Lietuvos sveikatos mokslų universitetas (Litouwse universiteit voor gezondheidswetenschappen) een studieovereenkomst gesloten op basis waarvan zij nog eens zes maanden stage in een apotheek heeft gelopen, ten bewijze waarvan de universiteit op 27 mei 2015 een certificaat heeft afgegeven.
- 6 Verzoekster heeft bij de Valstybinė vaistų kontrolės tarnyba (staatsbureau voor geneesmiddelencontrole, Litouwen) een aanvraag ingediend voor het verkrijgen van een apothekersvergunning, waarbij zij bovengenoemd certificaat heeft overgelegd. Dit bureau heeft de gevraagde apothekersvergunning niet afgegeven op grond dat geen document was overgelegd waaruit de erkenning van de beroepskwalificaties in Litouwen bleek.
- 7 Verzoekster heeft daarna herhaaldelijk een aanvraag voor de erkenning van haar beroepskwalificaties ingediend bij het Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija (ministerie van volksgezondheid van de Republiek Litouwen), waarop dit laatste op 24 juli 2017 bij besluit nr. V-902, met het opschrift „Erkenning van BB's beroepskwalificaties om als apotheker in de Republiek Litouwen te werken” (hierna: „besluit nr. V-902”), de erkenning van verzoeksters kwalificaties heeft geweigerd en haar bij brief van 28 juli 2017 in kennis gesteld van dat besluit. In besluit nr. V-902 staat te lezen dat verzoekster geen beroepskwalificatie als apotheker heeft verworven in een lidstaat van de Europese Unie, en dat zij bijgevolg niet als zodanig kan worden gekwalificeerd. In de brief wordt gesteld dat verzoekster de voor die erkenning noodzakelijke documenten niet heeft overgelegd.
- 8 Verder verklaart verweerder in de brief dat de bevoegde autoriteit van het Verenigd Koninkrijk verweerder heeft meegedeeld dat verzoekster niet voldeed aan de vereisten voor het verwerven van de beroepskwalificatie van apotheker in het Verenigd Koninkrijk.
- 9 Verzoekster heeft tegen besluit nr. V-902 van verweerder beroep ingesteld bij de kamer van beroep, die het besluit bij beslissing van 13 september 2017 heeft bevestigd. De kamer van beroep heeft haar beslissing gemotiveerd met de overweging dat richtlijn 2005/36/EG en de wet ter uitvoering daarvan enkel van toepassing zijn op personen die beroepskwalificaties hebben verworven in een andere lidstaat en die over de bijbehorende opleidingstitel beschikken. Verzoekster voldoet niet aan die eisen en de compenserende maatregelen waarin richtlijn 2005/36/EG voorziet, kunnen op haar niet worden toegepast aangezien deze enkel gelden voor personen die een beroepskwalificatie hebben verworven en van wie de opleiding verschilt van die welke voor een gereguleerd beroep in de ontvangende lidstaat verplicht wordt gesteld.

- 10 Verzoekster heeft tegen de beslissingen van verweerder en de kamer van beroep beroep ingesteld bij de Vilniaus apygardos administracinis teismas (bestuursrechter in eerste aanleg Vilnius, Litouwen). Zij heeft daarbij aangevoerd dat zowel verweerder, bij de behandeling van de kwestie van de erkenning van de beroepskwalificaties, als de kamer van beroep een puur formalistisch standpunt hadden ingenomen en noch de inhoud van de documenten die verzoekster ter staving van haar kwalificaties had overgelegd in aanmerking hadden genomen, noch rekening hadden gehouden met het feit dat die documenten voldeden aan de eisen voor het verwerven van een beroepskwalificatie van apotheker in de Republiek Litouwen, maar zich louter op de titels van de documenten hadden gebaseerd.
- 11 Bij beslissing van 27 februari 2018 heeft de Vilniaus apygardos administracinis teismas verzoeksters beroep ongegrond verklaard. Verzoekster heeft tegen die beslissing hoger beroep ingesteld bij de verwijzende rechter.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

Artikel 10, onder b), van richtlijn 2005/36/EG

- 12 Richtlijn 2005/36/EG regelt in wezen de gevallen waarin personen die beroepskwalificaties hebben verworven in een lidstaat van de Europese Unie hun beroepsactiviteit willen uitoefenen in een andere lidstaat. Artikel 1 van richtlijn 2005/36/EG bepaalt ook dat die kwalificaties in meer dan één lidstaat kunnen worden verworven.
- 13 Volgens artikel 21 („Beginsel van automatische erkenning”), lid 1, van richtlijn 2005/36/EG, dat is opgenomen in titel III, hoofdstuk III („Erkenning op basis van de coördinatie van de minimumopleidingseisen”), afdeling 1, dient elke lidstaat, wanneer een persoon in het bezit is van een opleidingstitel van apotheker die in een andere lidstaat van de Europese Unie is verworven en voldoet aan de minimumopleidingseisen van artikel 44, lid 2, in afdeling 7 van dat hoofdstuk, de kwalificaties te erkennen overeenkomstig het beginsel van automatische erkenning. Artikel 21, lid 6, van richtlijn 2005/36/EG stelt de voorwaarden vast waaraan moet zijn voldaan opdat een lidstaat een persoon het recht op de toegang tot en de uitoefening van de beroepswerkzaamheden van een apotheker verleent, namelijk het bezit van een van de in punt 5.6.2 van bijlage V bij richtlijn 2005/36/EG gespecificeerde opleidingstitels, die waarborgen dat de betrokken beroepsbeoefenaar de in artikel 24, lid 3, en artikel 44, lid 3, vermelde kennis, bekwaamheid en vaardigheden heeft verworven.
- 14 Artikel 10, onder b), van richtlijn 2005/36/EG bepaalt dat titel III, hoofdstuk I („Algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels”) van deze richtlijn ook van toepassing kan zijn op apothekers die, om een bijzondere en uitzonderlijke reden, niet voldoen aan de in titel III, hoofdstuk III, artikelen 21 en 44 van deze richtlijn vermelde eisen inzake daadwerkelijke en wettige beroepsuitoefening.

- 15 Volgens artikel 10, onder b), van richtlijn 2005/36/EG moeten apothekers die niet aan de eis inzake beroepsuitoefening voldoen, een basisopleiding hebben gevolgd.¹ De term „basisopleiding” wordt in de richtlijn zelf niet gedefinieerd en is dus niet duidelijk. De kamer kan dan ook niet beoordelen of verzoekster in de onderhavige zaak een basisopleiding heeft voltooid. Indien zou kunnen worden geconcludeerd dat verzoekster aan deze voorwaarde voldoet en het algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels in haar geval zonder meer van toepassing is, zouden artikel 11 van richtlijn 2005/36/EG, betreffende kwalificatieniveaus, artikel 13, betreffende de voorwaarden inzake erkenning, en artikel 14, dat voorziet in compenserende maatregelen, in casu relevant zijn. De toepassing van het algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels zou extra verantwoordelijkheden meebrengen voor de instelling die de kwalificaties erkent.
- 16 Vast staat dat verzoekster in geen enkele lidstaat van de Europese Unie de in punt 5.6.2 van bijlage V bij richtlijn 2005/36/EG bedoelde opleidingstitel van apotheker heeft verworven, zodat zij geen aanspraak kan maken op het beginsel van automatische erkenning. Volgens artikel 3, lid 1, onder [b]), van richtlijn 2005/36/EG kunnen beroepskwalificaties echter niet alleen door een opleidingstitel worden gestaafd, maar ook door andere documenten die de vereiste bekwaamheid aantonen, of door ervaring. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekster in verschillende lidstaten daadwerkelijk heeft voldaan aan de in artikel 44 van richtlijn 2005/36/EG neergelegde eisen voor het verwerven van de beroepskwalificaties van apotheker. Het is enkel wegens het ontbreken van wettelijke bepalingen die dergelijke gevallen uitdrukkelijk regelen, dat zij de betrokken opleidingstitel van apotheker niet heeft ontvangen en dat zij dit beroep niet kan uitoefenen.
- 17 De kamer is van mening dat verzoekster heeft voldaan aan de eisen voor het verwerven van de beroepskwalificaties van apotheker, aangezien zij de vierjarige beroepsopleiding heeft voltooid en in totaal twaalf maanden stage in apotheken heeft gelopen (zes maanden in het Verenigd Koninkrijk en zes maanden in de Republiek Litouwen). Indien aan al deze vereisten zou zijn voldaan in één enkele lidstaat, namelijk in het Verenigd Koninkrijk, zou verzoekster volgens deze kamer een opleidingstitel van apotheker hebben verworven die overeenkomstig het in artikel 21 van richtlijn 2005/36/EG neergelegde beginsel van automatische erkenning zou worden erkend in de Republiek Litouwen.
- 18 In de Republiek Litouwen worden de beroepskwalificaties van apotheker toegekend na voltooiing van een geïntegreerde studie van vijf jaar op voltijdse basis. Wanneer het in deze zaak overgelegde bewijsmateriaal uitsluitend op zijn inhoudelijke merites wordt beoordeeld, komt het de kamer voor dat verzoekster daadwerkelijk aan de in besluit nr. V-802 neergelegde eisen voldoet, aangezien de

¹ Opmerking van de vertaler: de verwijzende rechter baseert zich kennelijk op de Litouwse taalversie van de richtlijn, aangezien in die taalversie artikel 10, onder b), aldus kan worden gelezen dat de verwijzing in die bepaling naar „een basisopleiding” niet alleen van toepassing is op artsen maar onder meer ook op apothekers.

academische opleiding die zij in het Verenigd Koninkrijk heeft voltooid in Litouwen wordt erkend en zij in Litouwen een stage heeft gedaan van de duur die vereist is voor het verwerven van de beroepskwalificaties van apotheker.

- 19 Verzoekster heeft dus in wezen voldaan aan de eisen voor het verwerven van de beroepskwalificaties van apotheker in de zin van artikel 44 van richtlijn 2005/36/EG, maar zij wordt in de ontvangende lidstaat niet erkend als iemand die in het bezit is van die beroepskwalificaties (die kwalificaties worden haar niet verleend) om louter formele redenen, namelijk het feit dat dat zij niet in het bezit is van een opleidingstitel waaruit de beroepskwalificaties blijken. Zij beschikt niet over een dergelijke opleidingstitel doordat zij wegens moeilijke persoonlijke omstandigheden niet in één enkele lidstaat van de Europese Unie aan de eisen voor het verwerven van de kwalificaties van apotheker heeft voldaan, maar zij dat met gebruikmaking van een fundamentele vrijheid van de Unie – het vrije verkeer van personen – in twee lidstaten van de Europese Unie heeft gedaan en zij thans in één daarvan – de Republiek Litouwen – het beroep van apotheker wil uitoefenen.
- 20 Het Hof van Justitie heeft reeds eerder de bepalingen van het algemeen stelsel van erkenning van opleidingstitels uitgelegd (arrest van 14 september 2000, ██████████ C-238/98, EU:C:2000:440, punten 31 tot en met 34, en arrest van 8 juli 1999, ██████████ C-234/97, EU:C:1999:367, punt 33), maar de kamer kan zich in deze zaak niet door die rechtspraak laten leiden omdat de respectieve omstandigheden verschillend zijn (in voornoemde zaken waren de betrokken personen in het bezit van een opleidingstitel).

Artikelen 45 en 49 VWEU en artikel 15 van het Handvest

- 21 Aangezien het in richtlijn 2005/36/EG neergelegde algemeen stelsel van erkenning slechts geldt in bepaalde gevallen, vraagt de kamer zich af of verzoekster de erkenning van haar beroepskwalificaties in casu kan eisen op grond van artikel 45 VWEU, waarin het beginsel van het vrije verkeer van werknemers is neergelegd, artikel 49 VWEU, waarin de vrijheid van vestiging is vastgelegd, artikel 15, lid 1, van het Handvest, volgens hetwelk eenieder het recht heeft te werken en een vrijelijk gekozen of aanvaard beroep uit te oefenen, en artikel 15, lid 2, van het Handvest, dat bepaalt dat iedere burger van de Unie vrij is [in iedere lidstaat] werk te zoeken, te werken en zich te vestigen.
- 22 Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen nationale regels houdende vaststelling van de voorwaarden voor het verwerven van beroepskwalificaties de uitoefening van fundamentele vrijheden belemmeren wanneer in deze nationale regels geen rekening wordt gehouden met de kennis en de kwalificaties die de betrokkene reeds heeft verworven in een andere lidstaat (zie arrest van 7 mei 1991, ██████████ C-340/89, EU:C:1991:193, punt 15; arrest van 13 november 2003, ██████████ C-313/01, EU:C:2003:612, punt 62, en arrest van 10 december 2009, ██████████ C-345/08, EU:C:2009:771, punt 36). De autoriteiten van een lidstaat moeten alle diploma's, certificaten en andere titels van de betrokkene alsmede zijn relevante ervaring in aanmerking nemen wanneer zij de

uit die documenten en uit die ervaring blijkende bekwaamheden vergelijken met de door de nationale wettelijke regeling vereiste kennis en kwalificaties (zie reeds aangehaald arrest [REDACTED] punt 16; arrest van 22 januari 2002, [REDACTED] C-31/00, EU:C:2002:35, punt 24, en reeds aangehaald arrest [REDACTED] punten 57 en 58). Deze procedure van vergelijkend onderzoek moet de autoriteiten van de ontvangende lidstaat in staat stellen om zich op objectieve wijze ervan te vergewissen of de houder van het buitenlandse diploma over kennis en kwalificaties beschikt die zo niet identiek, dan toch ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke uit het binnenlandse diploma blijken. Bij deze beoordeling van de gelijkwaardigheid van het buitenlandse diploma mag uitsluitend worden gelet op het niveau van de kennis en de bekwaamheden dat de houder ervan mag worden geacht te bezitten, rekening houdend met de aard en de duur van de studie en de daarmee verband houdende praktijkopleiding (zie reeds aangehaalde arresten [REDACTED] punt 17, [REDACTED] punt 68, en [REDACTED] punt 39).

- 23 Zelfs indien de eerste vraag ontkennend zou moeten worden beantwoord, met name omdat een situatie zoals die in deze zaak niet binnen het toepassingsgebied van richtlijn 2005/36/EG valt omdat de aanvrager geen opleidingstitel heeft verworven, waardoor in een dergelijke situatie de door het afgeleide Unierecht tot stand gebrachte harmonisering niet zou gelden, moet dus worden geoordeeld dat de aanvrager zich rechtstreeks op het primaire Unierecht dient te kunnen beroepen. In dat geval moet de bevoegde autoriteit op grond van de bepalingen van het VWEU en het Handvest overgaan tot een inhoudelijke beoordeling van de beroepsopleiding van de aanvrager en deze vergelijken met de in de Republiek Litouwen vereiste beroepsopleiding, waarbij zij zijn beroepservaring en aanvullende opleiding in aanmerking moet nemen. Indien verschillen worden vastgesteld, kan aan de aanvrager worden gevraagd deze te compenseren of extra beroepservaring op te doen. Zo niet kan het optreden van de bevoegde autoriteiten volgens deze kamer worden beschouwd als een belemmering voor de uitoefening van de door het VWEU en het Handvest gewaarborgde fundamentele vrijheden, waardoor die uitoefening minder aantrekkelijk of totaal onmogelijk zou kunnen worden.